

JÜPİTER'İN ETEĞİ

Faruk Duman 1974 yılında Ardahan'da doğdu. Ankara'da DTCF Kütüphanecilik Bölümünü bitirdikten sonra bir süre Bilkent Üniversitesi Kütüphanesi Sanat Bölümünde çalıştı. 2003-2018 yılları arasında Can Yayınları'nda Türk Edebiyatı editörlüğü yaptı. Arkadaşlarıyla birlikte *Sarnıç* ve *Öykü Gazetesi*'ni çıkardı.

Kitapları

Öykü: *Seslerde Başka Sesler* (1997), *Av Dönüşleri* (1999, Sait Faik Hikâye Armağanı), *Nar Kitabı* (2001), *Keder Atlısı* (2004, Haldun Taner Öykü Ödülü), *Sencer ile Yusufçuk* (2009), *Kedi'cin Masallar* (2010), *Baykuş Virane Sever* (2013), *Zeytin Taneleri Birbirine Çarpıyor: Toplu Öyküler* (2019), *Doğa Betiği* (2019), *Kaptan Kanca'nın Bir Macerası ve Öbür Yeni Öyküler* (2019), *Kargasabunu* (2023).

Roman: *Pîrî: Kayıp Denizler Üzerine Bir Anımsama* (2003), *Kırk* (2006), *İncir Tarihi* (2010, Yunus Nadi Roman Ödülü), *Ve Bir Pars, Hüzünle Kaybolur* (2012), *Köpekler İçin Gece Müziği* (2014, Dünya Kitap Ödülü ve Necati Cumalı Edebiyat Ödülü), *Sus Barbatus! 1* (2018, Orhan Kemal Roman Armağanı ve Cevdet Kudret Roman Ödülü), *Sus Barbatus! 2* (2020), *Sus Barbatus! 3* (2021).

Deneme: *Adasız Deniz ve Aperitifler / Defterden Notlar* (2010, Memet Fuat Deneme Ödülü), *Tom Sawyer'ın Kitap Okuduğu Kulübe* (2015), *Yazmalı Defter* (2017).

Çocuk kitapları: *Gagalar, Patiler ve Başka Güzel Şeyler* (2009), *Jüpiter'in Eteği* (2009), *Cüce Prens* (2011), *Kelile ve Dimne* (2013).

FARUK DUMAN

JÜPİTER'İN ETEĞİ

RESİMLEYEN: MUSTAFA DELİOĞLU

YKY
YAPI KREDİ YAYINLARI

Kardeřlerim,
Adım Jüpiter.

(Bu adı siz verdiniz bana, Eski Roma'nızda
bir Tanrı'nın adymış.)

Yıllar yıllar önce doğdum, çok gencim daha.
Şaşıracaksınız ama,
Bizim bir yılımız, onlarca yıl gibi gelir size.
İşte řu benim;
Göktaşı yağmurundan sakınayım diye,
(Gökyüzünün taşları uçuyor, bilginize.)
Şemsiyemi tutuyorum elimde.

Babamı görmedim hiç.
Ben daha doğmadan önce,
Babam binip güngörmüş bir gemiye,
Anneme de,
"Hanımım," demiş, "gidiyorum bir iş görüşmesine,
gecikmem çok, dönerim bin seneye."
Böylece gitmiş.
Annem demişti ki, "Senin baban,
Her sabah giyinir kuşanır tastamam,
Çok şık ve zarif biridir. Gezegen Çelebi, derler adına."
Anladığım kadarıyla şöyle bir şeymiş babam:

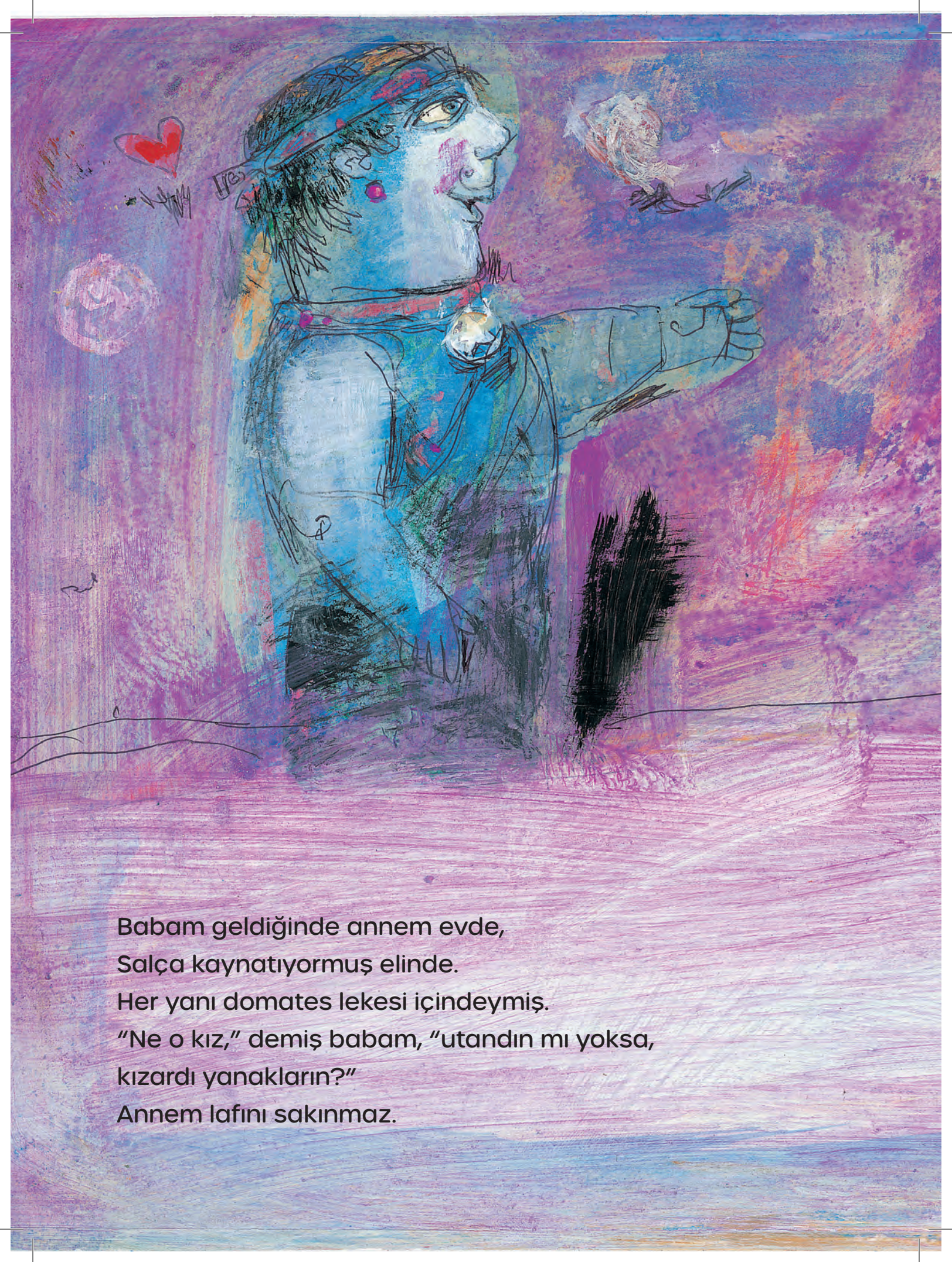

babam Gezegen Çelebi

Annemi bileceksiniz: Güneş.
Bizim mahallede Sümüklü Güneş derler gizli gizli.
Duysa çok kızar, siz de söylemeyin sakın.
Şöyle bir üfürse yangın çıkarır.
Bir keresinde,
"Senin de kocana yazık," demiş komşular.
"Öpse alev alır, sarılacak olsa vay haline."
Sevgi böyle bir şey herhalde.
Annemin anlattığına göre babam
Başka bir evrenden gelmiş.
(Sonsuz boşluk demektir bu.
Yoktur bir yönü, bir ucu.)

Babam geldiğinde annem evde,
Salça kaynatıyormuş elinde.
Her yanı domates lekesi içindeymiş.
"Ne o kız," demiş babam, "utandın mı yoksa,
kızardı yanakların?"
Annem lafını sakınmaz.